

28.2.8 De toekomst. Wat is er nodig om transitie te krijgen? Actie(s)

Maatschappelijke verandering begint met een: idee, een gesprek, beweging, publicatie, een rimpeling, steen in de poel, en groeit via trekkers naar een kantelpunt.

Er is geen tijd meer om zachtjes van koers te veranderen. We moeten het roer compleet omgooien. Dat is riskant. Daar komen we niet zonder brokken, kleerscheuren en een nat pak mee weg.

Verbeteren en veranderen binnen de bestaande structuren en concepten is niet meer voldoende, ze moeten volledig op de schop en vanuit de fundamenteen opnieuw opgebouwd worden. Dat ben ik met Jan Rotmans helemaal eens. De nodige verandering is zo grondig en ingrijpend dat het een *transitie* (📖 structurele ingrijpende veranderingen op alle fronten) is. Het moet gaan om een systeemverandering (📖), beter: systemenveranderingen in alle geledingen, op alle niveaus en in alle hoofden. (Lijk mij helaas niet realistisch.)

Acties om het beleid aan te zetten tot maatschappelijke verbeteringen zijn van alle tijden. (Zie 🗨️ Je organiseren - Secessio plebis, zie 🗨️ Klompen snijden: sabotage) Pamfletten, speakers corner, stakingen, betogingen, boycot, bezetting, ludieke acties, guerrilla,... ≡ Vanaf een aantal milieu (en klimaat)zaken einde 20ste eeuw gebruiken burgers na petitie en bezwaarschriften ook juridische claims en processen om falend beleid van een inerte en zelfs blokkerende overheid die haar taak niet (naar behoren) doet hiertoe te dwingen. (Nadat ze eerst al belastingen afdroegen om de lonen en werkingskosten van diezelfde beleidsmensen te betalen om hun werk (goed) te doen.)

Een beleid moet- richtinggevend zijn, anders verzand het in stilstand en erosie. Voorlopig zijn protesten hier nog geciviliseerd. In o.a. Zuid-Amerika behandelen vervuilers milieuactivisten vaak als loslopend wild. De frustraties van geen gehoor te vinden leiden tot hardere acties en burgerlijke ongehoorzaamheid.

🎵 *Vol ledig Erno Sourbron*

Ecocide (📖) is de massale vernietiging van ecosystemen en ernstige schade aan de natuur die wijdverspreid of langdurig is. Actiegroepen proberen dit net als genocide als misdaad door de Verenigde Naties te laten erkennen, zodat juridische vervolging mogelijk wordt. Ook het geven van rechtspersoonlijkheid aan natuurgebieden en -elementen beoogt dit.

De Schotse juriste en klimaatactiviste Polly Higgins pleit in 2012 in een TEDx Talk voor het internationaal strafbaar stellen van ecocide. In 2017 richt zij de Stop Ecocide Foundation op. Pas in 2021 volgt een werkbare definitie. 'Het verrichten van onrechtmatige of moedwillige handelingen met de wetenschap dat een aanzienlijke kans bestaat dat ernstige alsmede omvangrijke dan wel langdurige schade aan het milieu wordt toegebracht door deze handelingen.'

Snelle veranderingen komt er enkel door een ramp, of rebellie. Rebellie is verzet tegen de heersende autoriteit. (📖 Zie ook 🗨️ Van rel tot revolutie)

Activisme 📖 reageert op onrechtvaardigheid, wil verandering ten voordele van iedereen. Erik Tamboryn schrijft in 'Je hebt gelijk. Maar hoe krijg je het?' over duurzame vooruitgang door collectieve verantwoordelijkheid i.p.v. individuele schuld. Vanuit de acties rond de nachtvluchten op Zaventem geeft hij tips, stappenplannen en schema's om actie te voeren. Laat het je inspireren, maar niet dicteren. Gebruik ervaring en plannen van anderen soepel en creatief, aangepast aan je eigen aard en omstandigheden.

🎶 *Teamgeest: ploegspook. Erno Sourbron*